

ČITATELJI! Prosimo, pogledajte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. V teh časih splošnega pomanjkanja, potrebuje list Vaše naročnina, da bi imeti narčni plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1879.

No. 6. — Štev. 1

(Telephone: CHelsea 3-1242)

NEW YORK, MONDAY, JANUARY 11, 1943. — PONE DELJEK, 11. JANUARJA, 1943

KA NEKAJ VEČ KOT na dan dobivate... 'GLAS NARODA' PO POŠTI NARAVNOST NA DOM (Izveniš sobot, nedelj in praznikov) ČITAJTE, KAR VAS ZANIMA

VOLUME LI. — LETNIK LI.

RDEČA ARMADA NAPREDUJE

RUSKO VRHOVNO POVELJSTVO NAZNAJA, DA JE RDEČA ARMADA OSVOBODILA 13 VASI NA SEVERNEM KAVKAZU IN JE ŽE NAPOL OBKOLJENO VAŽNO ŽELEZNIŠKO KRIŽIŠČE GEORGIJEVSK TER SO RAZUN ENE PRESEKANE V S E ŽELEZNIŠKE

PROGE, KI PELJEJO IZ MESTA

Med osvobojenimi vasi je tudi Georgijevska, 4 milje južno od Georgijevske. Ostale vasi se nahajajo v krogu od 5 do 30 milj od mesta.

Nemci so združili vse svoje sile, da zavstavijo prodiranje rdeče armade, ki se nahaja od Rostova še komaj 60 milj. Polnočno poročilo naznanja, da se prodiranje nadaljuje ob Dolnem Donu, toda ne omenja zavzetih krajev.

Ravno tako je v polnem teku ofenziva na osrednji fronti, zlasti pri Velikih Lukih, kjer se Nemci skušajo zopet polastiti mesta.

Na Kavkazu je rdeča armada zavzela Nezlobnajo, 5 milj jugozapadno od Georgijevske in Lisogorsk, malo dalje proti zapadu. Severozvzhodno od Georgijevske so Rusi zavzeli Voroncovo Aleksandrovskeje, 30 milj proti severu ob Kumi.

Na severnem Kavkazu so Rusi dobili bogat vojni plen in samo na enem kraju je obležalo 200 mrtvih Nemcev.

V svojem prodiranju proti Rostovu je rdeča armada prodrla skozi Ust-Kagalnički ob severnem bregu Dona in samo 5 milj proti vzhodu od izliva Donec v Don.

Nemci lažljivo trdijo, da še vedno drže Velike Luki, toda "Rdeča zvezda" poroča, da življenje v mestu postaja normalno in da bo vsak čas prišel prvi vlak od vzhoda. Od 80.000 prebivalcev jih je ostalo samo 7.000, ko so Rusi zopet prišli v mesto.

Na dolnem Kavkazu je nastal mraz, toda po dolinah se vedno menjavata slana in taja. Nemci so razstrelili vse mostove in položili cela polja min, toda Rusi navzlic tem zaprekan stalno napredujejo.

Nemški zajeti armadi pred Stalingradom bolj in bolj gine upanje na rešitev in Rusi jo obstreljujejo s topovi in jo uničujejo z infanterijskimi napadi.

Od vzhoda napadajo Rusi nemške utrjene postojanke v Stalingradu s topovi in tanki, s severa pa jih obstreljujejo s topovi na hrbih ob Donu.

General Pavel Rotmistrov, poveljnik tamne divizije, je bil za svoje odlično vodstvo odlikovan. Rotmistrov vedno napada z velikim številom tankov.

Spor med Hitlerjem in von Bockom

Kot pravi neko poročilo iz Stockholma, sta imela Hitler in feldmaršal Fedor von Bock 15. decembra v Hitlerjevem glavnem stanu zelo oster nastop in prepir. Von Bock je zahteval, da se umakne cela armada iz južne Rusije, Hitler pa je vztrajal in nad Bockom zakričal: "Samo jaz sem odgovoren, vi pa morate samo ubogati."

Tri dni pozneje je bilo von Bocka videti v Berlinu, pozneje pa ga ni bilo več niti v Berlinu, niti na fronti.

Naciji podvzeli korake, da zavstavijo

teror na Hrvaškem

Ankara. — Cela divizija nemških novih policijskih čet je dospela v Zagreb in dve dodatni diviziji, ki vključuje lahke tanke in o klopna motorizirana vozila, sta na poti v notranjost Hrvaške po povelju Heinrich Himmlerja, načelnika Gestapa, ki hoče zaustaviti teror in anarhijo na Hrvaškem, kakor se glase poročila.

Kot je razvidno iz poročil, je bilo odrezanih in premaganih po upornih silah 16 nemških in ustaških garnizij in železniške zveze v Hrvaški, Bosni ter v zapadnem delu Srbije so vržene iz tira.

Poročila, ki so dospela v Istanbul govore, da so Nemci že vzpostavili svoje vojaško poveljstvo, ter nadomestili tudi poveljstvo v Zagrebu in prevzeli popolno oblast po celi Hrvaški, kjer so odstavili Paveličeve nastavljenice, ustaške vojaške guvernere in vojaško policijo v Banjaluki, Travniku in Karlovcu.

Glasom poročila se vrše v Zagrebu masne aretacije, katere izvajajo mlade nacistične policijske čete, ki so bile posebno izveščane za take poše na Dunaju in v Novodunajskih večinskih taboriščih. Čistka je namenjena proti Paveličevim birokratom in ustaški policiji, ker so mnogi od teh obtoženi špijonaže in stikov z generalom Mihajlovičem ali pa celo sodelovanja s komunističnimi partizani in hrvaškimi guerilskimi oddelki, ki se z vsakim dnem večajo.

Nepotrjene vesti se glase, da se vrše zasliševanja pod vodstvom častnikov Elitnih oddelkov mrtvaške glave, katerim poveljuje zloglasni general Sepp Dietrich, ki je tudi poveljnik Hitlerjevih osebnih straž. Zasliševanja spremlja bičanje in drugo znano trpinčenje, s katerim hočejo Gestapovci izveliči iz zaslišancev informacije o stikih med Ustaši in Mihajlovičevimi četami, katere so menda odgovorne za uničenje velike zaloge municije in čet na progi med Belgradom in Zagrebom.

Razstrebe municijskih vlakov so bile omogočene v pol ducata slučajih na ta način, da so saboterji pustili na miru navidezne ali maskirane municijske vlake, ki pa so v resnici vozili oborožene vojske in metelce granat, ko pa so privzeli po pravi municijski vlaki. — tedaj je počilo in v enem samem slučaju je bila razstrelba tako huda, da je raztrgala 400 kilometerno sekcijo proge, ki je vezala Italijo, Avstrijo, Grčijo, Rumunijo in Bolgarijo z Jugoslavijo.

Novo stanje je povzročilo po celi Hrvaški veliko vznemirjenje. Po radiu se skuša ljudstvo potolažiti in pomiriti, ter ga dobiti za kooperacijo v "notrebnih novih odredbah." Hrvaško časopisje je dobilo nalogo, da pojasni "nove odredbe."

Dr. Pavelič je v dveh slučajih ušel smrti tekom zadnjih nekaj tednov in po verodostojnih poročilih je sedaj močno zavarovan po novi nacistični po-

liciiji.

Kar je Nemce najbolj vznemirilo, ter jih dovedlo do tega, da so poslali v Hrvaško svoje policijske čete, ki naj "čistijo" Paveličovo vlado in oblasti, so govornice, ki prihajajo iz Zapadne Bosne in ki pravijo, da se hrvaški guerileci pridružujejo Mihajloviču.

Rečeno je tudi, da se po naročilu iz Moskve, zopet približujejo Mihajloviču partizani.

Značilno je tudi, da ruski radijo, "Svobodna Jugoslavija" ne napada več Mihajloviča. — Vsa ta poročila pa so nepotrjena. Uman

Pogreb Nikole Tesle v torek popoldne

Nikola Tesla, oče radija in modernega električnega transmisijskega (prenosnega) sistema, bo položen k svojemu končnemu počitku v torek popoldne. Pogreb velikega izumitelja bo oskrbela jugoslovanska država v zamejstvu in sicer bodo pogrebni obredi održavani v katedrali St. John Divine, ob štirih popoldne v torek. — Truplo pokojnika leži v prostorih Campbell Funeral Church, Madison Ave in 81st Street, New York.

Pri pogrebu Nikole Tesle, ki je bil rojen od srbskih staršev, bo uradno reprezentirana Jugoslavija v osebi poslanika Potiča in mnogih drugih visokih uradnikov te države. Med temi bo hrvaški ban, dr. Ivan Šubašić, dr. Bogoljub Jevtić, bivši premier Jugoslavije; Branko Čubrilović, minister za prehrano in rekonstrukcijo; Frano Snoj, državni minister, ki bo predstavljal Slovence, ter nečak pokojnega izumitelja, Sava Kosanović, predsednik Centralnega evropskega načrtnega sveta, ki bo reprezentiral jugoslovansko, čehoslovansko, poljsko in grško vlado, ki so vse vključene v tem centralnem svetu.

Katedrala je an Amsterdam Ave in 112. ulica, kamor se pride s 7. ave subway in se izstopi na 100 ulici.

Član Krščanske fronte poslan na Ellis Island

William Gerald Bishop, član organizacije Krščanske fronte, ki je bil v letu 1940 oproščen krivde ruvanja proti vladi, je bil te dni poslan na Ellis Island, kjer bo ostal do konca vojne.

Zvezni sodnik Clancy je dejal, da Bishop, ki je izmenoma trdil, da je Američan, Avstrijec, ter Anglež, ni mogel dokazati svojega ameriškega državljanstva in je bil zato obsojen na internacijo, kot sovražni tujeec.

Skupna vaja Slovana in Tamburašev

V petek, 15. januarja bo v Slov. narodnem domu v Brooklynu skupna vaja pevskega društva "Slovana" in Tamburaškega kluba za nastop na prireditvi Združenih slovenskih društev v nedeljo 17. januarja v Arlington Hall.

AMERIKANCI BOMBARDIRALI TRIPOLIS

Ameriški srednje veliki bombniki so prvokrat napadli Tripolis, glavno mesto Libije, da zapro vrata armadi feldmaršala Rommela, ki prihaja iz Libije v Tunizijo.

Amerikanci so bombardirali letališče in zadeli več poslopij ter so se vsi vrnili.

Kot pravi ameriški general Dwight D. Eisenhower, vrhovni poveljnik zavezniške armade v Afriki, Tripolisa ni mogoče braniti in se bo morala Rommela armada umikati po cesti, ki pelje skozi Soussa, Gabes in Sfax, katera mesta pa zavezniški aeroplani stalno bombardirajo.

V Tuniziji je zopet pričelo deževati, vsled česar so ceste blatne in armade ne morejo operirati.

OBČUTNO POMANJKANJE KAVE

Kljub odmerjanju kave, je nastalo resno pomanjkanje kave v trgovinah, kakor je pokazal tozadevni pregled. Primanjkljaj kave je pripisovati kampanji v Severni Afriki, ki je zahtevala mnogo ladij, katere bi bile mogle drugače pripeljati potrebno zalogo kave v Zdr. države. Ob začetku leta in dozdej ni bilo pripeljanih nobenih posebnih novih zalog kave.

Vsa sedanja zaloga kave v deželi se ceni na okrog en milijon vreč; normalno se je porabilo v Zed, državah približno 14 milijonov vreč kave na leto. Sedanja zaloga bo zadostovala za kakih 45 dni, toda z ozirom na neenako distribucijo, bo v nekaterih krajih gotovo prej zmanjkalo kave v trgovinah, kot pa v drugih, če novih zalog ne bo mogoče tako hitro dobiti.

Nektere družbe, ki prажijo kavno zrnje za nakupovalce na debelo, so morale odkloniti naročila za racijsko znamko št. 27, katera je postala neveljavna že 3. januarja. Trgovci in prажilci kave so se v tej zadevi obrnili na Administracijo cen, da podvzame kak korak v tem pogledu, da bo znamka veljavna do tedaj, ko bo moč dobiti nadaljne zaloge kave. Temu bo tudi ugodeno.

Številno prажilnih in dobavnih podjetij bo moralo zapreti vrata, ker nekateri imajo na rokah komaj desetdnevno zalogo kave in ne bodo mogli zadostiti naročilom, ki prihajajo od trgovcev. Kjer trgovci ne bodo mogli dobiti nadaljnih zalog kave, bodo seveda istotako prizadeti odjemalci, pa čeprav imajo še racijske znamke za januar neporabljene.

Po mnenju nekega prажilkega in dobavnega podjetnika, bi mogel situacijo trenutno rešiti samo čudež, kajti tudi v slučaju, da je kava pripeljana v pristan, vzame navadno najmanj dva tedna, preden je kava prepeljana iz južnih in pacifiških pristanov dostavljena prажilcem.

NEMČIJA ODGRINJA ZAGRINJALO

Nemško časopisje je pričelo odgrinjati zagrinjalo, za katerim tipijo nemški vojaki vse strahote ruske zime in ruskega orožja.

"Frankfurter Zeitung" piše:

"Veselje in navdušenje, ki so ga prinesle prve velike zmage, je sedaj izginilo. Od zadnje zime je usoda neprestano zasledovala naše vojake skozi žareče peklenški ogenj, v katerem z gore vse plahе duše." "Allgemeine Zeitung, je neka priča sporočila naslednje:

"Naši zakopi peljejo naravnost skozi pokopališče. Kostil leže okrog. Zijajoča lobanja vrh kamna zija v mene. Ta strašna guerilska vojna, kot tleč plamen nam krade noči in uničuje živce. Z zverinsko spretnostjo se "Ivani" poslužujejo zemlje in teme ter padejo na nas, kadar jih najmanj pričakujemo."

"Schwarze Korps" popisuje, kako se skušajo nemški vojaki ogreti:

"Vse poljske peči so bile uničene z bombami; ostala nam je samo ena. Eden za drugim mora vsak vojak ponoči iti ven in prinesiti drva za vojake v zakopih."

"Pogosto se razletijo granate poleg nosačev hrane in jo pokvarijo. To pomeni prihodnjih 24 ur brez hrane. Dan za dnem preteče čas, ne da bi nas dosegla pomoč. Sneg leze skozi naše rokave in rokavice in voda leze v čevlje, kjer zopet zamrzne."

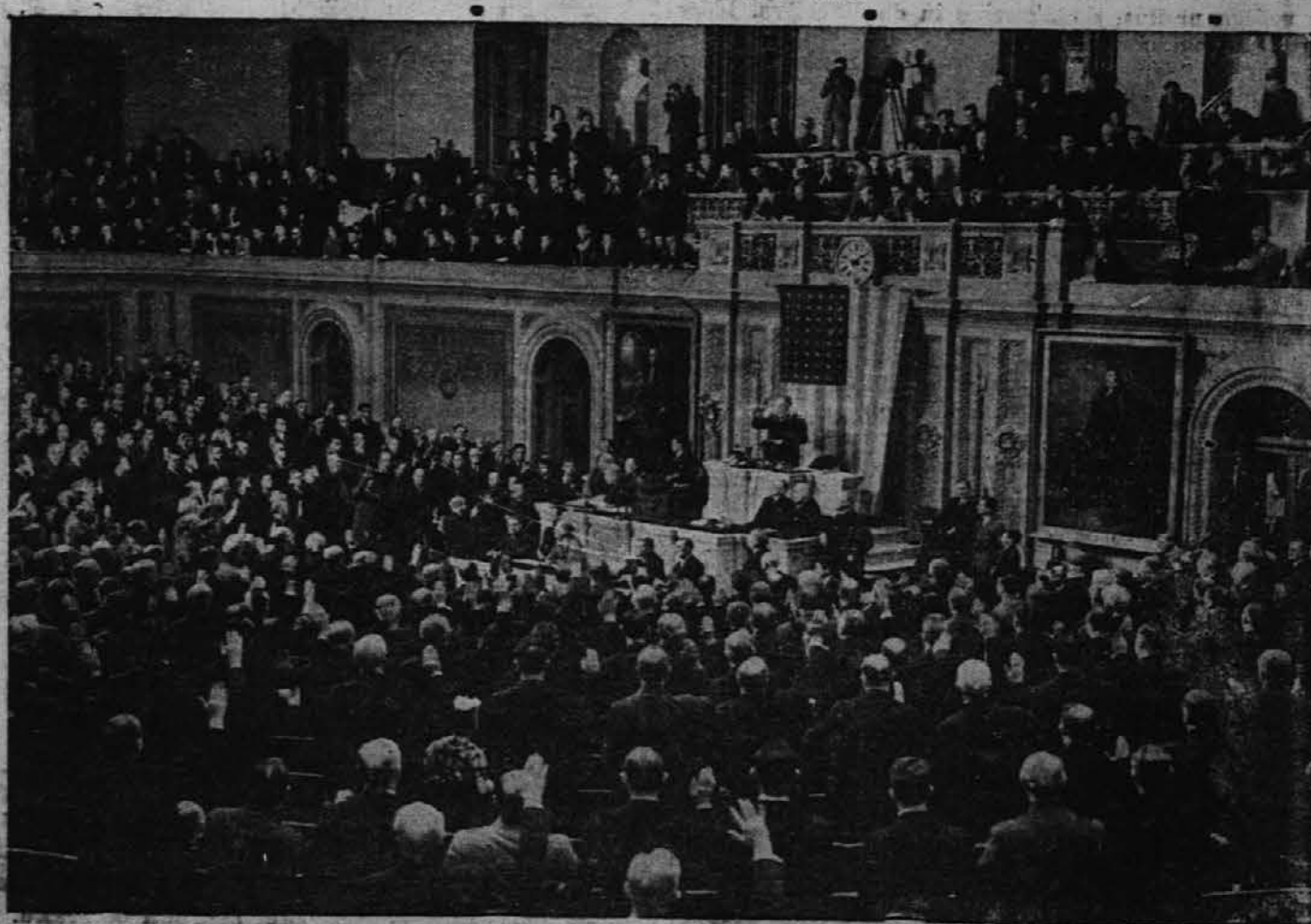
"Rusi se okorišajo z našo utrujenostjo. Ali so pred nami? Nikdo ne ve. Nimamo niti najmanjšega pokoja. Pravilo, da sta dva ruska tanka prebila našo črto: kje sta? Sovražnik je za našim hrbtom, pa ni jih mogoče napasti in se braniti."

"Naše težko orožje je brez moči v temi teh noči. Sovražnik ni nikjer in povsod. Vsakdo ima v glavi seno samo misel: Ali bo ali ne bo prišla pomoč?"

stop v bližini Darlana.

Prine je bil vstreljen zjutraj 26. decembra tekom zračnega napada.

OTVORITEV 78. KONGRESA

Ob priliki otvoritve 78. kongresa prejšnjo - sredo predsednik poslanske zbornice Rayburn zaprisega nove p...ance

“GLAS NARODA”

VOICE OF THE PEOPLE

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Suker, President; Ignac Eude, Treasurer; Joseph Lupaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

50th Year

“Glas Naroda” is issued every day except Saturdays, Sundays and Holidays.
Subscription Yearly \$6. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—; za štiri leta \$15.—. — Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inozemstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

“Glas Naroda” izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

“GLAS NARODA”, 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

NIKOLA TESLA

Veliki Jugoslovan Nikola Tesla, učenjak in iznajditelj, moderní čarovnik in največji znanstvenik na polju elektrike, je preminul v četrtek ponoči v New Yorku.

Smrt tega velikega idealista, plemenitega in nesebičnega domoljuba in zvestega Jugoslavana, je za nas vse, Slovence, Hrvatke in Srbe težka izguba.

Nikola Tesla ni bil le eden največjih in najslavnejših Jugoslovanov, temveč tudi eden najistejših in najboljših sinov naše zemlje.

Letos spomladi je naslovil Nikola Tesla ameriškim Jugoslovanom pismo, ki ga ob tej priliki na novo prinašamo, ker je danes še ravno tako aktualno kakor takrat, ko je bilo pisano.

MOJIM BRATOM V AMERIKI!

Letos se bo odločila usoda vsega sveta. Tega 1942.-ega leta morajo biti sile zla, ki se zbirajo okrog Hitlerja, uničene. Vsak dan dobivamo dokaze za to v sili udarcev Sovjetske Rusije in naših sijajnih vojakov v Jugoslaviji in na Balkanu. A samo te sile niso zadosti. Za uničenje sil zla je potreben složen napor vseh zedinjenih narodov in sicer takoj, do skrajnih mej. Vsaka zamuda v teh skupnih naporih narodov bi prinesla nepopravljive posledice.

Predsednik Roosevelt in šef produkcije Donald Nelson sta zopet poslal poziv ameriškimu narodu, delavcem in poslodavcem, naj po svojih močeh pomagajo izpolniti načrt vojne produkcije. Izpolnjevanje naročila slavnega ameriškega predsednika in največjega genija v zadnjih stoletjih je dolžnost vsakega poštenega človeka. Za izpolnjevanje tega pa je potrebna med nami sloga. Vsak razdor med tistimi, ki naj bi dali od sebe vse kar morejo, škoduje skupnemu prizadevanju in daje podporo zlu.

Zaradi tega, bratje in sestre, kot najstarejši Srb, Jugoslovan in Amerikanec naše krvi v Združenih državah, vam pošiljam to pismo in vas prošim, da izpolnjujete naročilo predsednika Roosevelta. Naš narod kaže tako moralno moč, da nas ves svet spoštuje. Kar so storili naši bratje v stari domovini je vredno duha, ki je navdahnil našo narodno pesem. Kakšno duševno moč, kakšno odločnost, neustrašenost in junaštvo so pokazali tisti naši mladi dečki, ko so pred ovmi nemških pušk ponosno zaklicali: “Mi smo srbski otroci. Streljajte!” Kako ponosni smo v zavesti, da v vsej svetovni zgodovini ni tako veličastnega zgleada. Ti naši mučeniki bodo stoletja živeli v našem spominu in nas navduševali za nesmrtna dela.

Ne dovolimo, da bi veličastje teh del trpelo zaradi hujškanja k sovražstvu — ne proti silam zla, temveč proti svojim bratom. Usoda Srbov, Hrvatov in Slovencev v stari domovini je nerazdružna, pa naj sovražnik puška karkoli hoče. Tukaj je neprimerno lažje izvrševati dolžnost, kot pa v krvavih spopadih na Balkanu. Močnejši, sijajnejši in plemenitejši smo, če smo složni. Složni izvršujemo naše dolžnosti in obveze do mučenštva našega naroda, do Amerike in do človeštva. Kdor dela drugače, ni na dobri poti.

Vaš brat, NIKOLA TESLA

(J. I. C.)

Problemi priseljence

Vprašanje: Pričakujem, da za par mesec vstopim v vojsko. Nisem še 19 let star. Pravijo, da imozenci so po navadi naturalizirani po treh mesecih v vojski; ali pa bo veljalo tudi zame oziroma moram čakati, dokler sem 20 let star, predno postanem ameriški državljan.

Odgovor: Imate pravico zaprositi za ameriško državljanstvo, ko ste častno služili v vojni za tri mesece, ni nikake starostne omejitve za one, ki služijo v vojski oziroma mornarici. Smatra se, da, ako niso premladi za borbo, niso niti premladi, da postanejo ameriški državljan.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Pričakujem, da za par mesec vstopim v vojsko. Nisem še 19 let star. Pravijo, da imozenci so po navadi naturalizirani po treh mesecih v vojski; ali pa bo veljalo tudi zame oziroma moram čakati, dokler sem 20 let star, predno postanem ameriški državljan.

Odgovor: Imate pravico zaprositi za ameriško državljanstvo, ko ste častno služili v vojni za tri mesece, ni nikake starostne omejitve za one, ki služijo v vojski oziroma mornarici. Smatra se, da, ako niso premladi za borbo, niso niti premladi, da postanejo ameriški državljan.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Moja žena je prišla v Združene države meseca maja 1941. On je sedaj v vojski in postal je ameriški državljan, ko je odslužil tri mesece v vojski. Kedaj pa lahko jaz sama postanem državljanca?

Odgovor: Smete zaprositi za naturalizacijo meseca maja l. 1944, morda pa tudi maja 1943. Ženska, ki se po dnevu 13. januarja 1941 poročila z ameriškim državljanom oziroma, katere mož je postal državljan po tem dnevu, sme zaprositi za ameriško državljanstvo po triletnem bivanju v tej deželi, pa ne potrebuje prvega papirja. Ako je živila v Združenih državah v zakonskem stanu s svojim možem vsaj za leto dni pred vložitvijo naturalizacijske prošnje, zadostuje bivanje dveh let mesto treh. Zdi se, da v Vašem slučaju dve leti bivanja zadostujeta, ali, ako odpošljejo Vašega moža preko vode, je mogoče, da naturalizacijsko sodišče ptegne smatrati, da je izven ozemlja Združenih držav in da se bo zahtevalo triletno bivanje.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko ste prišli v Združene države, ne potrebujete prvega papirja. Čim boste 20 let star, smete takoj zaprositi za državljanstvo.

Vprašanje: Ali sem jaz državljan Združenih držav? Bil sem 12 let star, ko sem prišel v Združene države meseca aprila 1940. Moj oče, ki je prišel mnogo let poprej, je postal državljan 20. oktobra 1940. Moja mati na državljanca.

Odgovor: Vi še niste ameriški državljan, ampak postanete tak meseca aprila 1945, kadar boste živel v Združenih državah pet let. Ko ste vi prišli v Združene države, je že zakon veljal, da tuji roden otrok dobi ameriško državljanstvo skozi naturalizacijo očete ali matere, ako je pod starostjo 21 let, ko je živel 5 let v tej deželi. Ker ste bil le 12 star leta 1940, ko ste sem prišli, in petih letih tukajšnjega bivanja, namreč l. 1945, boste le 17 let star. Vi tedaj postanete avtomatično državljan Združenih držav. Kasneje dve leti bivanja spremljen — namreč od 13. januarja 1941 naprej tuji roden otrok ne pridobiva ameriškega državljanstva skozi starše, razen ako oba sta ameriška državljan. To pa se Vas ne tiče, ker uživata pravice prejšnjega zakona.

Vprašanje: Prišel sem leta 1930 v Ameriko kakor nornar in potem sem vedno ostal tukaj. Delal sem v ameriškem ribarskem čolnu od l. 1935 naprej. Mislite, da morem postati ameriški državljan?

Odgovor: Vi ste nezakonito v Združenih državah, pa vendar le more postati ameriški državljan, ako oni ribarski čolni nosi več kot 20 ton. Zakon namreč določa, da čovek, ki je za pet ali več let služil v ameriški ladiji čez 20 ton bremena, in zaprosi za državljanstvo, dokler še služi oziroma do šestih mesecev po končani službi, sme postati državljan, tudi če je nezakonito v Združenih državah. Niti ne potrebuje prvega papirja, marveč sme takoj zaprositi za državljanstvo. Pa je vse eno, kako je ta ladja oziroma s kako vrsto dela se dotičnik tam bavi.

Vprašanje: Moji starši so me prinesli v Združene države, ko sem bil dete. Nikdar niso postali ameriški državljan, pa bi rad to bil. Kako naj zaprosim?

Odgovor: Ker niste bil še šestnajst let stari, ko

Kratka Dnevna Zgodba

IVAN CANKAR:

Pobratimi

Mnogokdaj se primeri, da se v enem samem trenutku odpro vsa srca in skozi široka vrata prikipi duša v lica, v oči in na jezik, tako da so si ljudje mahoma podobni kakor brat bratu; ker bratje so si v najglobljih globočinah. Zdržijo se v veliki radosti, ali v silni bolesti, v bagoslovu ene milosti, pod težo enega udarca; vsi glasovi so en sam vrisk, en sam vzdih. Ena luč obžari obraze in v njenem svitu so si enaki, so vsi enako spomladanji, ali enako mrtvaški.

Časih odpahne narahlo prislonjene duri src le bežen dih; prikaže se le očka, svetla špranja, komaj za hip, toda prikaže se. Zgodi se v gledališču, zgodi se na cesti, da se spogledajo ter se smehljaje pozdravijo tuji ob eni sami besedi, ki je ljuba vsem, ob enem samem veselju solnčnega žarka, ki je nepričakovano zablislil izza oblakov. Pozdravili so se in koj so si tuji, ne poznajo se, ne mislijo več drug na drugega; svetla špranja je ugasnila, tih so se zaprle duri. Ali kakor je bil bežen tisti trenutek, bratje so si bili v njem in srce se je poljubilo s srcem.

Kadar pa buti v vrata vihar, jih odpre siloma in sunkoma nastaja, da zajede in se stresejo v tečajih, takrat ni več nobenih skrivnosti; kar bi drugače molčalo navekomaj, prve kvišku brez strahu. Srca, prej zaklenjene izbe, so prostrane, svetle veže, kamor stopi s ceste, kogar je volja. "Ob tisti uri so se ljudje, ki se prej nikoli niso videli, kar na očitnem trgu objemali in

poljubovali". Čegava je bila roka, ki je samolastno odpahnila vrata zaklenjenih človeških src? Ni zapisano in tudi ni poglavitna stvar. Poglavitna stvar je, da so se ob tisti uri ljudje objemali in poljubovali, da so se spoznali v svojem bratstvu. Srce hrpeni in čaka željno, da bi se smelo razždeti srcu, tako da bi se zrušili vsi jezovi in bi se do kaplje prelilo drugo v drugo. Bog usliši to željo po svoji modrosti, kadar je čas, in pošlje na svet nezastopno radost, ali breznežno gorje.

Med jetniki sem bil in v spomin ukomaj še razočan obraz od obraza, glas od glasu. Vse oči so gledale enako, ena skrb je bila v njih, ena bridkost, en strah, eno upanje. Poprej so si bili tuji, življenje jim je teklo v tako različnih, oddajenih strugah, da bi se pač nikoli ne bile srečale, n'kar spojile; govorili so različne jezike, mislili različne misli, gospodje so bili in hlapci. Zdalj so si bili blizu, so se poznali do najtistih celic, kakor da so ležali nekoč v eni zibki. Kmalu so si bili podobni v lica in celo po govorici in hoji; ker srca so bila odprta in so bila eno ter so ustvarila le eno podobo. Tudi kadar so se sporekli med seboj do hudega, so se sporekli bratje; ni je bilo moči, tudi v njih samih ne, ki bi bi a mogla zaloputniti duri, odprte nastaja. Če se izlije iz tvojega srca le ena kaplja v srce človeka, ki gre mimo, ostane tam za zmemrom, te za zmemrom družji z njim, ki je morda že v grobu. Kadar se spomnim nanje, se spominjam na vse, vendarle razločim en sam obraz, ene same oči, slišim en glas, ki mi je mil in ljub, kakor je bolesten in poln grenkobe.

Mnogokdaj se mi je sanjalo, da vidim brezštevilna mrtva trupla, nakopičena na poljani, ki se razprostira brez konca. Ta trupla so okrvavljena in obačena; toplo spomladansko solnce sije

nanje, ali ne ganejo se. Vselej, kadar se mi je tako sanjalo, se mi je zdelo, da so ti blede obrazi, ki več ne gledajo in več ne dihaajo čisto enaki drug drugemu, kakor da je bila v zadnjem trenutku ena sama misel okamenela na vseh; in da se roke, te koščene in krvave, trdno oklepajo druga druge. Tako, s to zadnjo mislijo v srcu in na licu in s temi sklenjenimi rokami so se napotile duše pobratimov na ono stran.

Razbolele so moje oči, vsaka podoba se jim prikaže prevetelka, prenasilna, morda celo popačena ali če jih zatisnem, vidim toliko jasnejše, kar je: srce gleda z očmi, ki nikoli ne lažejo. Če stopim na cesto, se mi zdi, da nosijo ljudje očitno znamenje, vsi enako — kakor žebelj, s kladivom v čelo zabiti. Kdo ve, morda ima vsakdo med njimi še svoje posebne skrbi, še svoje posebno življenje tam kje za plotom, kakor nosi vsaki svojo suknelo in svoj klobuk; to znamenje pa jih družji in brati, tako da ni nobene skrivnosti med njimi. Ena sama misel je, velika, težka in grenka. Vse njih nehanje, vsaka beseda in vsak korak se ravna po neizprosnih ukazih te misli; njeni sužnji so. Časih morda poskušajo, da bi se otresli tega strašnega suženjstva; ali ne da se, niti s trenom trepalnice ne; še v smehu se razodeva, še v vinski popevki, še v pohotni kvanti. Kdor se upra tej misli, kdor bi ji hotel pobegniti kam v stran, v toploto, pod solnce, tisti je hinavec; in koj se mu na očeh in v besedi pozna, da je hinavec. Naširoko so odprta srca in žalost se preliva v žalost, groza v grozo. Srečaš tuja iz daljnih krajev in nič ti ni tujega v njem. "Kako je tebi, brat moj?" ga pozdraviš; in že te je srām vprašanja.

Ali ura pride nekoč, ko bo odprl srca topel spomladanski veter, ko si bodo obrazi enaki in veselju, ne v bridkosti, ko se bodo ljudje pozdravljali s cvetjem ovenčani in z gorjivo ljubezni. "Kako je tebi, brat moj, ki si mi bil brat v bojesti?" Morda jih bo še nekaj, vsaj nekaj, ki bodo dočakali tisko blagoslovljeno uro. O, da bi bila med njimi tudi ti in jaz!

ŠIVALKE na "Saturn" braid in milon pri slavnih potrebuje: BERWICK HAT CO. 54 West 39th Street (15th floor) NEW YORK CITY 1-11,12,13.

VAŽNO ZA NAROCNIKE Poleg nastavka in razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Da nam prilagodite nepotrebnege dela in stroškov, vna prošimo, da skušate naročnino pravilno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nazaj ali jo pa plačajte na kupo zastopnik v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, katih imena so tiskana s debelimi črkami; bor so upravljeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih. Zastopniki bo vam izročili potrdilo za plačano naročnino

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lantieri
COLORADO: Pueblo, Peter Oulig. Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA: Indianapolis: Fr. Markich
ILLINOIS: Chicago, J. Bertha. Cicero, J. Fabian (Chicago, Oboro in Illinois); Joliet, Jennie Bamblich. La Salle, J. Spellich. Mascoutah, Martin Dolevic. North Chicago in Waukegan, Meta Warlich
MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
MICHIGAN: Detroit, L. Plankar
MINNESOTA: Chisholm, J. Lukanob. Ely, Jos. J. Peshei. Eveleth, Louis Gouk. Gilbert, Louis Vessel. Hibbing, John Povis
MONTANA: Roundup, M. M. Pantas. Washou, L. Champe
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
NEW YORK: Brooklyn, Anthony Svet. Gowanda, Karl Stravich. Little Falls, Frank Wade. Worcester, Peter Rado
OHIO: Barborton, Frank Truba

- Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar. Ringer, Jacob Kosnik. Girard, Anton Nagode. Lorain, Louis Balant, John Kusan. Youngstown, Anton Kikali
OREGON: Oregon City, J. Koblar
PENNSYLVANIA: Bessemer, John Jevnikar. Conemaugh, J. Brezovec. Covertale in okolica, Jos. Petermel. Export, Louis Supanich. Farrell, Jerry Oborn. Forest City, Math. Kama. Fr. Blodnikar. Greensburg, Frank Novak. Homer City, Fr. Ferencik. Imperial, Vence Paleich. Johnstown, John Felmsla. Krays, Ant. Tausch. Luzerne, Frank Bittob. Midway, Jos. Zest. Pittsburgh in okolica, Philip Proga. Steelton, A. Eren. Turtle Creek, Fr. Schifver. West Newton, J. Veb Jovan
WISCONSIN: Milwaukee, West. Alina, Fr. Stak. Sheboygan, Joseph Haidich
WYOMING: Rock Springs, Louis Trachar. Diamondville, Jos. Holles
Vsek zastopnik izda potrdilo za vsa ta številke je pravi. Zastopnik lepi vpreradnane.

UPRAVA GLAS NARODA

Novice iz raznih delov Evrope

Turčija: Bern, Švica, 8. januarja. — Današnji Times prinaša članek svojega dopisnika Brigham-a, da so razmere med Turčijo in Nemčijo zelo napete; ker Turčija ne mara pošiljati kromove rude v Nemčijo, predno Rajh ne poravnava svojega dolga. — Nemčija bi bila morala poslati v Turčijo precejšnje množine orožja, na kar bi imeli dobaviti Turki 45.000 ton kromove rude, njuno potrebo Nemčiji za jeklarne in druge industrije. The Christian Science Monitor prinaša dne 6. januarja brzojavko iz Carigrada o živahnosti diplomatskih krogov v Turčiji, kjer je vlada zbrala svoje poslanike iz Moskve, Berlina, Londona in Rima. Nemško časopisje je zopet začelo strašiti Turke z ruskimi zahtevami glede Dardanel, toda turški listi odgovarjajo precej ostro in spominjajo na prijateljski pakt med Turčijo in Rusijo.

Rumunija: UP poročila iz Londona poročilo, ki pravi, da iz Bukarešte prihajajo vesti o odkritju velike zarote. Aretiranih je bilo 4000 ljudi, od katerih so jih dozdaj že najmanj 80 ustrelili. Med aretiranimi se nahaja tudi Julius Maniu, načelnik kmečke stranke, in več visokih uradnikov, vsenčilskih profesorjev in časnikarjev. Vse ključne prometne točke na rumunskem ozemlju so vojaško zastražene. Na vlakih nadzorujejo potniški promet, a državne meje so zaprte.

Grčija: Carigrad, 6. januarja. — Posebno poročilo Christian Science Monitor-a veli, da so se Italijani iz Grčije skoraj popolnoma umaknili in bili zamenjani z bolgar. oddelki pod poveljstvom nemških častnikov. Za oskrbo svojih čet se Nemci največ poslužujejo pristanišča Solun, katerega železnico zvezo z Nemčijo na ozračju čete generala Mihajloviča.

Albanija: Izjava ameriškega državnega sekretarja Cordell Hull-a o neodvisnosti Albanije, je ojačala albanski odpor. Njihovi gerilci so zavzeli mesteca Permeti, Italijanska oblast vidno propada na tem ozemlju.

Madžarska: Iz Madžarske prihajajo iz istih virov poročila o odporu katoliških in protestantovskih voerkvenih oblasti. Pred nedavnim časom je madžarska vlada odpoklicala čimov precejšnje število svojih delavcev iz Nemčije.

Italija: Christian Science Monitor, vplivni bostonski list prinaša dolg članek o razvoju položaja v Italiji, katero je pred kratkim obiskal šef Gestape, Himmler. Mussolini se posvetuje skoro vsak dan z nemškimi poslankom Mackenzen-om in vse kaže, da Italijani čistijo in na novo organizirajo svoje policijske sile in črne straje. Na Jadranskem morju zida-

jo Nemci z mrzično naglico utrube v zasčito vseh "italijanskih" pristanišč. Verjetna se zde poročila, da je prevzelo nemško poveljstvo popolno kontrolo vseh laških železnic in pristanišč.

Hrvatska: Nene Zuericher Zeitung piše v svoji številki z dne 13.3. november, da madžarsko časopisje poroča zdaj že o bojih v Zagorju, najsevernejšem delu Hrvatske. Številni osebni vlaki v teh krajih so bili ali prekinjeni, ali pa premeščeni na druge proge zaradi ponovnih sabotaž, izvedenih na omenjenih progah po partizanskih skupinah. To je prvo poročilo o gerilskih operacijah na Hrvaškem, severno od Zagreba. (Poroča J. I. C., N. Y.)

Z Rdečim Križem v Novi Kaledoniji

OPOMBA: Ta članek je posnet iz pisma, pisanih od Miss Edna Patterson, članice upravnega osebja Ameriškega Rdečega Križa, katera je na čelu Red Cross Servicemen's Club-a na otočju New Caledonia. Pisma so bila pisana tekom mesecev aprila, maja in junija lanskega leta. Tukaj sem v Novi Kaledoniji.

Na poti sem nas je podmornica je enkrat prestrasila, dasi smo kasneje izvedeli, da mnogo istih je preza- o na naš konvoj tam v spodnjem Atlantiku. Nasi mornarici se imamo zavravati, da smo srečno prepuli skozi. Ladije so po noči nubile tak pogled, ki ga nikdar ne pozabim — razzorace, krizar.ce in druge — vse v popolni tormaciji, pa zrakovplovni in aeroplani. Kaj takega vidite le kaksenkrat v kinematografu.

Mi smo bile prve čete, ki so se tukaj izkreale, in dvomilo se je, da spion kedaj sem pridemo. Japoncem n. d.sako, da ni sem prisie naše čete, pa si lanko predstavljate, kako nam je bilo pri duši v zadnjem de.u voznje. Vse pa je šio giadko in bilo je le malo neugodnosti. Ako govorite o primitivnih pokrajinah, tu jo imate. Zenske nosijo neke kikle zavte okolo života in moški le neke kratke hlače. Nekateri izmed njih si nabarvajo be. kolobar okolo očesa, da izgleda ko kak monokej. La-se si deloma pobarvajo z rdečo barvo.

Čudno se nam zdi, ko tu slišimo o pomanjkanju petroleja in obrocev. Tukaj pa ne moremo kupiti niti papirja za pisma, msla ali krompirja. Kar pa se tiče kopalnice in gorke vode, ki so doma same osebi umevne, treba tu kratkomalo pozabiti na iste. Čudno pa je, kako se človek na vse to privadi. Enostavno jih nimamo, pa pozabljam na njihov obstoj.

Vi bi komaj nas prepoznali, da nas tukaj vidite z našimi kostitastimi čeladami in maskami proti plinu, kako tu stojimo zaporedno v vrsti, da dobimo kaj za jesti, kako čepimo na tleh, ko jemo, in kako zopet stojimo v vrsti, da eden za drugim umijemo kostitaste krožnike, čaše in žlice, in kako po noči spimo sredi mrež proti komarjem. Da mi je kdo kedaj rekel, da bom nekdanj tako živela, mu ne bi bila verjela.

Sedaj smo v naši zgradbi kluba Rdečega Križa. V terek smo ime' svecano otvoritev. General in vse druge velike glave so bile zraven, tudi konzuli, francoski častniki iz vsa elita mesta.

Sedaj služim kot recepcionistinja v vojaškem klubu Rdečega Križa. Vse to je vse nekaj novega za-me, pa se mi dopade.

(Nadaljevanje jutri.)

PEVSKIM ZBOROM POSEBNO PRIPOROČA MO NASLEDNJE MUZI KALJE, SLOVENSKE PESMI Zbirka 9 narodnih pesmi Izdala Glasbena Matica v Clevelandu. Cena — \$1.50
EMIL ADAMIČ—16 JUGOSLOVANSKIH NARODNIH PESMI za moški zbor 50
SEST NARODNIH PESMI za moški zbor 50
SEST NARODNIH PESMI za mešani zbor 50
Franz Venturini—SEST MESSANIE IN MOŠKIH ZBOROV 55
Čerdo Juvance—12 SLADIH LET. moški zbori 50
Peter Jereb—OSEM ZBOROV (moški in mešani) 50
Moški zbori OSKAR DEV: Barčica; Oj, moj šocel, o šov; Kam mi, fantje, drev v vas pol-demo 20
OSKAR DEV: Srečno, ljuba moja; Ko ptičica na tuje gre; Šocel: Moj očka na konjčka dva; Dobiv sem pl-semce; Sivo; Je vplutla luč 40
EMIL ADAMIČ: Modra devojka (belokranjska) 20 Vro noč pri potoci ..... 20 Jurjeva ..... 25 Bodi Miska domo; Kaj drugega hočem; Zdravica 20
VASTILJ MIRK in A. GROBMING: Vetrice; Pe gradbi 20
KNJIGARNA SLOVENC PUBLISHING CO. 216 West 18th Street, New York N.Y.

Švansko poročilo o prevozu laških ranjencev Poročilo iz La Linea, švanskega mesta na meji Gibraltarja, pravi, da sta 1. januarja iz Atlantika prispela v pristanišče Gibraltarja italijanska parnika Vulcania in Saturnia pod "varnim spremstvom". Vozila sta laške ranjence iz Indijskega morja ter sta nato odpeljala proti Italiji. Vulcania je bila že lanske leto "potopljena", pa navzile temu še sedaj vozi in prevažala laške ranjence mimo Gibraltarja pod "varnim spremstvom". Vozila angleških ladij.

SEDAJ LAHKO DOBITE LASTNOROČNO PODPISANO KNJIGO TWO-WAY PASSAGE PISATELJA LOUIS-A ADAMIČ-A ZA NAVADNO CENO \$2.50 Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona Pošiljam Money Order za lastnoročno podpisano knjigo: "THE TWO-WAY PASSAGE" za \$..... Moje ime Št., ulica ali Box št. Mesto in država Naročite lahko to knjigo pri: KNJIGARNI "Glas Naroda" 216 WEST 18th STREET NEW YORK

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK Izšla je nova knjižica ki daje poljudna navodila, kako postati ameriški državljan. Poleg vprašanj, ki jih navadno sodniki stavijo pri izpitu za državljanstvo, vsebuje knjižica še v II. delu nekaj važnih letnic in ugodovine Zedinjenih držav, v III. delu pod naslovom Razno, pa Proglas neodvisnosti, Ustava Zedinjenih držav, Lincolnov govor v Gettysburgu, Predsednik Zedinjenih držav in Poldine države. Cena knjižice je samo 50 centov. In se dobi pri: SLOVENC PUBLISHING CO. 216 West 18th St., New York

Nepremišljeno in leurejeno trošenje denarja za vsakdanje potrebščine je žalitev mož in fantov v naši armadi. Vaši prihranjeni dolarji in centi bodo splovihi ladje in zgradili tanke, s katerimi nam bodo ti možje in fantje izvojevali smago.

Rojake prosimo, ko pošljejo za naročnino, da se poslužujejo UNITED STATES oziroma CANADIAN POSTAL MONEY ORDER, ako je vam le priročno

Islandski ribič

ROMAN - Spisal PIERRE LOTI

45

Veselo petje se je nadaljevalo; toda duhovi so se začeli vznemirjati, in možje so plašno pogledovali tja v črno, viharno noč.

Tam so razsajali vetrovi silneje nego poprej. Zdelo se je, da je to sedaj eden sam krik, vzdržan, glušeč, grozeč, kakor da je zatulilo hkrati tisoč srditih zveri, odprtih, lačnih žrel, iztegnjenih vratov.

Slišati je bilo, kakor da v daljavah zamolklo grome topavi: to je bilo morje, ki se je zaganjalo ob ploubazlanske zemlje; — da, to morje se je srdilo v resnici, in Marjetica je čutila, kako se jej stiska srce pri tej preteči godbi, katere ni nihče naročil za večer njune svatbe.

Okrog polnoči, ko je veter malo potihnil, se je Jan tiho dvignil ter pomignil svoji ženi, da bi rad govoril z njo.

Hotel je, da bi šla domov... Zardela je vsa zmedena, in srce jo je bilo, da je vstala... Rekla je, da se ne spodobi, da bi že odšla ter pustila goste same.

— Ne, oče nama je dovolil, lahko greva, je odgovoril Jan. In potegnil jo je za seboj.

Tiho sta zapustila hišo, neopazena.

Zunaj je bilo mraz, mirna in temna je bila noč. Začela sta teči, držeč se za roki. Tu visoko s skalnate poti nista videla, pač pa slutila iz dalje razburkano morje, odkoder je prihajalo to šumenje. Tekla sta, trupli sklonjeni proti vetru, in dež jima je bil v obraz. Večkrat sta se morala ustaviti ter se obrniti od vetra, da sta zopet — ujeta sapo.

Prijel jo je krog pasu ter jo skoro nesel, da bi se ne vlekle njuna lepa obleka po tleh, da bi ne bredla s svojimi lepimi čevlji po vodi, ki je tekla po poti. Potem pa jo je hipoma dvignil v naročje ter začel se hitreje teči... Ne, da jo tako ljubi, tega si ni nikdar mislil! In že bo stara trindvajset let; on skoro osemindvajset; najmanj dve leti bi bila že lahko poročena in srečna, kakor nocoj!

Slednjič sta prišla domov, v svoje borno, vlažno stanovanje pod svojo slamnato, mahovito streho; — in prizgala sta svečo, ki jim jo je veter drokrot ugasnil.

Stara babica Moan, ki so jo bili pripeljali domov, še prono se je začelo petje, je ležala že celi dve uri na svoji postelji za leseno pregrado. Približala se se spoštljivo ter pogledala skozi špranje pri vratih, da bi jej želela lahko noč, če morda se ni spala. Ali videla sta kmalu, da je njena glava mirna, da so zaprte njene oči; spala je ali pa se je samo delala, da spi, da bi ju ne motila.

Tedaj sta začutila da sta sama, čisto sama.

Trepla sta se oba, ko sta se držala za roki. Sklonil se je nad njo, da bi jo poljubil. Toda Marjetica mu je umaknila ušne, ker ni poznala tega poljuba, in pritisnila mu jih je, kakor na večer njune zaroke, na lice, ki je bilo vse mrazlo in ledeno od vetra.

Da, revna in nizka je bila njuna kočica, in mraz je bilo v njej. O, ko bi bila Marjetica bogata kakor nekdanj, potem bi ne bila ta sobica tako gola in prazna!... Ni bila še dovolj navajena teh surovih — granitnih zidov, tega vlažnega zraka, ki je vladal tu notri. Ali saj je bil Jan tu pri njej; njegova navzočnost je vse izpremenila, in videla je samo še njega... Zdaj so se našle njune ustnice, in Marjetica jih ni več umaknila. Stala sta pokoncu, tesno objeta, nena, v ekstazi tega kipečega poljuba, ki ni hotel nehati. Njuno nemirno dihanje se je mešalo drugo z drugim, in trepetala sta oba kakor mrlična. Zdelo se je, da nimata več moči, da bi se razklenila, da ne poznata in ne želita ničesar več izven tega dolgega poljuba.

Slednjič se ga je oprostila; postala je hipno vsa zmedena:

— Ne, Jan... babica bi naju utegnila videti!

Ali on se je samo smehljaj ter iskal iznova njenih ustnic. Ušesal se je vanje kakor žejni, kateremu si vzela kozarec sveže vode za trenutek od ust.

Sladko, čarobno obotavljanje je sedaj nehala. Jan, ki bi bil v začetku najrajši pokleknil pred Marjetico, kakor pred svetnico, je čutil, kako mu je začela prekipovati strast. Skrivaj se je oziral tja na staro posteljo, kjer je spala babica; nič mu ni bilo po volji, da je tako blizu nje in da ga lahko vidi vsak hip. Ne da bi le za trenutek izpustil Marjetične ustnice, je iztegnil roko za seboj ter ugasnil svečo, kakor poprej veter.

Potem jo je burno dvignil v naročje. Tesno jo je tiščal k sebi, in ustnice ni mogel odtrgati od njenih. Bil je podoben zveri, ki je zasadila ostre zobe v svoj plen. Temu mogočnemu poželenju se ni bilo več mogoče vstavljati, objelo ju je kakor en sam velik, opešen poljub; udala se mu je z vso dušo, z vsem telesom. In ponesel jo je tja na njeno lepo, belo posteljo, njuno poročno posteljo.

Krog njiju pa je še vedne igral oni nevidni orkester. Huh!... Huh!... Veter se je zaganjal zdaj glasno in besno, zdaj jima je zopet tiho grozil na ušesa, z zlobnim glasom skovikajoče sove.

In tu čisto blizu je bilo ono veliko grobišče mornarjev, razburkano, — gladno. Požre tudi njega prej ali slej; tam sredi črnih, ledenih valov se bo moral bojevati neke noči s smrtjo; — vedela sta to...

Ali kaj! Za sedaj sta bila na suhem, varna — pred vso to brezuspešno jezo, in ni jima bilo mari smrti. Veter je bril nad kočjo, ona dva pa sta se ljubila, dala sta se drug drugemu, vsa pijana — od sladke magije ljubezni...

VIII.

Šest dnij sta bila mož in žena.

V tem času, ko so odhajali Islandci, se je bavil ves svet z Islandom. Delavke so polnile sode s soljo ter jih nosile na krove; možje so pripenjali vrvi na ladje, in pri Janovih so pripravljale sestre in mati od jutra do večera srajce in jopiče za prihodnje poletje. Vreme je bilo mračno in morje temno in nemirno, ker je čutilo, da se bliža ekvinočij.

Strahoma je gledala Marjetica te neizogibne priprave, priprave, in po dnevi je štela naglo bežeče ure ter željno pričakovala večerov, ko bo zopet imela Jana sama zase.

(Nadaljevanje prihodnjik.)

Nekako tako je življenje v borbi

Piše Ignac Musich, New York

Nadaljevanje

"Saj ravno to je, kar jaz mislim, pravi Janez. Teško bo priti v to stanje, vendar pa bomo morali pričeti na pravi način, — zato sem pa rekel demokracija. Kot smo razdeljeni danes, bo težko na drugi način, če nečemo; da bomo stopali po stopinjah teh prokletih krivolokov. Če nečemo, da bomo zopet zasejali prepire med seboj. Ti nimaš rad, da te kdo suje po kotih in ravno tako jaz nimam rad, — nobeden ne ljudi takih početij, torej edino kar preostaja, je to, da si vzamemo naprej, da si hočemo skovati take vrste življenje, ki bo dajalo vsaj približno nekaj povračila za vse to gorje, ki nas obdaja že toliko časa. Po mojem mnenju ima vsakdo izmed nas svoje vrste naloge in te naloge je mogoče opredeliti pravično le na tak način, na katerega vsi lahko soglašamo, ne da bi se eden ali drugi čutil ponižanega. Na tak način si potem uredimo življenje tako, da se sklada s človeško potrebo. Vzemi kovača, on je vasi potreben, da popravi orodje in podkrije konje. Župan je vasi potreben, da jo vlada in vodi. Čevljar je vasi potreben, da izdeluje čevlje in popravlja stare in vsi drugi posli so potrebni. Duhovnik ima svojo nalogo, da nam nekoliko izbrusi spomin na versko stran življenja. Še orožnik je potreben, da odvrne nepridiprave od njih namer, ki si ne skladajo s pravili človeške družbe. Nočemo misliti vedno o teh stvarih, vendar so pa del naše družbe in če spolnujejo svoje delo vestno, so tudi zelo potreben del nas, ker vsaki ima svoje vrste naloge, ki mu jo laga človeška družba."

"Ja pa kako boš spravil vse to skupaj, po vsem tem kar se je pripetilo?" vpraša Tone. — "Jaz ne morem spraviti nikogar skupaj," odvrne Janez, "vsi se bomo morali spraviti skupaj sami in to je edino mogoče na en način: če smo voljni priznati pomote med seboj in če smo voljni priznati pomote med seboj in če smo voljni iskati res tak način življenja, kot mislimo, da bi bilo res življenje, ki se spodobi človeku."

"Komu boš pa potem pustil, da vse govori?" vpraša Tone, "fajmoštru!"

"Ne samo fajmoštru," se odreže Janez, "govoriti bomo morali vsi, v pravem pomenu besede, to se reče govoriti" potom glasov svobodnih volitev, pri izbiranju tistih, ki nam bodo potem črtali pot, po kateri bomo hodili. Kar se fajmoštrov tiče, jih je sedaj zelo malo in pravi na pravem mestu, ki se zanima zato, za kar je tam, ni nobena nesreča. Več Tone, na svetu je precej slabših prostorov, kot cerkev, dasi smo se navadili živeti na svojo roko, vendar pa nam kakšen fajmoštrov nasvet ne bo škodil, ker menda mu je ta naša zemlja prav tako pri srcu, kot nam."

"Ja," se spomni France, "se spominjam, ko sem bil otrok, kako sem z vsakim grehcem letel v soboto popolne v farno cerkev in so se mi kar nekako šibila kolena v strahu božjem, če sem potegnil kakšno jabolko iz sosedovega drevesa. Ko je odgnil tisto zeleno zaveso sem bil kar trd samega strahu. O, trok je res srečen, ki pozna tak strah, če bomo kaj dolgo govorili o tem bomo postali pravi mehkuži, vendar je pa prijeno."

"Ho," pravi Tone, "danes te pa nič vest ne peče, če bi sunil sosedovega bika iz stajle."

"Če bi kak sosed še imel bika, pristavi Janez. "Biki so šli v nemška in laška grla; si presneto sročeni, če se ti posreči

dobiti peščico moke ali kako mršavo kokoš. Ko sem šel zadnjič v naselbino sem bil srečen, da sem odnesel celo kožo, ta-krat sem bil pa res Bogu hvaležen za dolge noge in zdrave pete, že dolgo mi niso tako prav prišle. Par let življenja bi dal, ko bi, recimo, zdajle vjel srno; kar vidim jo, kako bi se lepo sukala na raznju in toliko prostora v mojem žledu-ču!"

"Srno?" pravi France, "z zajem bi bili zadovoljni, če bi le bil, toda smo že tako iztebili to okolico, da mislim, da se nam že ptič izogne, kadar bi moral leteti preko nas."

"Za enkrat, da bi le dobili malo kruha, bi ne bilo čisto nič napačno," pristavi Janez. —

"Zdaj že čepimo v tem kraju mesec dni in bo mogoče boljše, da se nekoliko preselimo in dobimo malo stika z drugimi; mogoče imajo oni več sreče, mi smo preveč oddaljeni od potovi res je, da to okolico do dobrega poznamo, toda mogoče drugje lahko več koristimo in če se nam posreči dobiti dobro postojanko bomo mogoče še par ta rujavih spravili na oni svet."

Če pa oni nas, kaj slabšega pa more biti, kot tako življenje, ki ga živimo."

"Kaj!" pravi France, "da bi krasil vislice? Tako se pa kar nismo zgovorili, more pa preje pasti par drugih, jaz sem gotov, da jih tudi bo padlo, samo France bo prost v gozdu in mojo puško, tole staro ljubico, bom pa potem zakopal za vsak slučaj. In jaz sem zato, da gremo naprej. Ponoči jo sunimo skozi vas v dolini, bomo malo izčistili patrole, mogoče dobimo še kaj čunji in kakšen živeč, potem jo udarimo za naselbinami v nasprotno stran v gozdove, tam pravijo, da jih je več in so dobro preskrbljeni, kmetje tam imajo še živeč in so zelo naklonjeni upornikom."

Noč jih je dobila na pohodu. tiho so se plazili proti hišam, sneg je bil mehak in ko so prišli do vaške ceste so bile kolesnice napol zalite z vodo, bilo je od juga, kot so rekli ljudje tam, vetru, ki je pihal od juga proti severu. Par korakov na enkrat in potem poslušanje. Vsač šum jim je vstavljal stopinje, kraj jim je bil znan in poznali so vsako posamezno dvorišče, vsako drevo v vasi, saj se zrasli tam. V prvi hiši je bila luč dasi so bila okna zatemnena, se je vendar videlo, ko so se približali, da ob straneh udarja svet v temno noč. Ognili so se daleč na okrog in lezli počasi od strani proti sredini vasi, ki je navidezno spala mirno spanje. Hiša, ki je bila nekdanj županova, je nosila lice življenja,

stražo so opazili pred hišo, toda bili so samo trije, kaj hočejo. Tudi na koncu vasi je straža v hiši, ki so videli odsev svetlobe, ki je skrivno odhajala v noč. Ta straža preprečuje prihod v vas, — kako bo kaj izteklo, če se pride iz vasi. Samo trije so, kaj ko bi se poskusilo, dosti jih ne more biti, ker na notranji strani sploh straže ni videti.

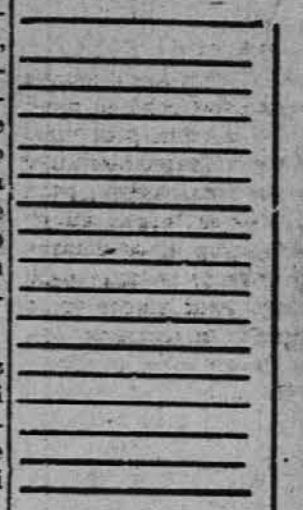
"Pojdimo bližje," so prišli do sklepa, "potem računajmo vsak zase, prijeti moramo vsi skupaj, gremo v to smer, če se nam posreči in ako se ne posreči, Bog bodi tismiljen z nami."

Prišli so čisto blizu, tiho kot mačke in se postavili za drevesa. Čakali so in čakali, končno pride straža pred hišo in ceste, pred vrati si otrkava čevlje na katerih se je držal sneg. Polrka na vrata, rekoč: "Dve je ura!" Med vrati sta se pokazali dve postavi, ena s puško na rami in druga pa samokres ob pasu in brez pokrivala, očitno ravno prebujena iz spanja.

"Kaj novega imaš poročati?" je vprašal vojak brez pokrivala.

"Nič novega!" je odvrnila straža. Zmenjala sta si pozdrave, da bi potem odšla vsak na svoj prostor, takrat je pa počilo iz treh strani, rudeči jeziki iz pušk so obliznili črno noč, strel so odmevali po vasi, malo stokanja se je slišalo v snegu. Tri osebe raztrganih oblaci so

Slovenske Knjige

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce... (Finžgar)

POUČNI SPISI

ANGLIŠKO-SLOVENSKE BEBILJE (F. J. Kern) — Zvezano Cena 62.—

Bodoči državljani naj naredijo knjžico — "HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES" V tej knjigi so vsa pojasnila in zakoni za naseljenca. Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK Spisal Franjo Dular. — 278 strani. Trda vez. — Zelo koristna knjiga za vaukega živinorejca; opis raznih bolezni in zdravljenje; slike. Cena \$1.50

GOVEDOREJA Spisal R. Legvart. 145 strani s slikami. Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU 111 strani. Cena 50 centov

MLEKARSTVO Spisal Anton Pevc. 8 slikami, 168 strani. — Knjiga za mlekarje in farmerje v splošnem. Cena 50 centov

ŽIVI IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsen pojav v slovenski književnosti, kajti v nji je v trinajstih dolgih poglavjih opisanih trinajst rodov slovenskega naroda od davnih početkov v starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je verno srčno našega življenja in trpljenja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerokoli naše zgodovinsko delo.

OBRTNO KNJIGOVODSTVO 258 strani. ezana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stavbo, umetno in strojno knjižničarstvo ter teletizolvarstvo. Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA 62 strani. Cena 25 centov

LISTKI Spisal Kavar Medko. (144 strani.) Cena 70c

MALENKOSTI Spisal Ivan Albrecht. (120 strani.) Cena 75c

Po 50c zvezek Andrej Ternovec (Ivan Albrecht) Bele noči mali junak, (Dostojevskij) Filozofska zgodba (Alojz Jiranek) Na različnih vtihih (Franz Frisch) Verne dole v vlačih (Prosper Mérimée)

Po 75c zvezek Belfegor (Arthur Bernède) Po strani kloboč (Damiir Felgel)

13 POGAVLJ — 413 STRANI V PLATNU VEZANO Cena \$2.— Poština plačana

Po \$1 zvezek Vredilens (Peter Kajetan) Bodarska balada (Marija Majerjeva) Pingvinaki otok (Aniolo France)

Po \$1.50 zvezek Zločin in kazen (F. M. Dostojevskij)

KNJIGARNA Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York City

planile v hišo, med vrati so se srečale z drugimi tremi, par-krat je počilo v trenutku in potem stokanje. Iz hiše so pa šinile tri sence v črno temo, u-

seč vsak pod pazduho, kar je mogel zajeti, v prosti roki pa so bile po dve puški in pas za nabojce.

... Konec.

Molitveniki v krasi vezavi importirane iz starega kraja...

Slovenski molitveniki: NEBESA NAŠ DOM — (št. 415) 2 3/4 x 4 1/2 inčev — 384 strani. Cena 75c

KVIŠKU SRCE — (št. 355) 2 1/4 x 3 1/2 inčev — 224 strani v belem celolidu. Cena 75 centov

KVIŠKU SRCE — št. 415 2 1/4 x 3 1/2 inčev — 224 strani. Cena 75 centov

RAJSKI GLASOVI — (št. 405) 2 1/4 x 4 1/2 inčev — 255 strani vsevili Sv. Krišev Pot. Cena \$1.50

RAJSKI GLASOVI — št. 415) 2 1/4 x 4 inčev — 255 strani vsevili Sv. Krišev Pot. Cena \$1.50

NEBESA NAŠ DOM — (št. 415) 2 3/4 x 4 1/2 inčev — 384 strani. Cena 75c

(Ker se nam je posrečilo dobiti te molitvenike po zelo niski ceni, jih tudi moremo prodajati po zori označni ceni. Zaloga pa ni posebno velika, zato jih naročite čimprej, da vam bomo mogli s njimi postreči.

Angleški molitveniki: (ZA MLADINO)

KEY OF HEAVEN fino vezano ..... 30 v umje vezano 30

Slovenic Publishing Company 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

ZNIŽANA CENA za koračnico SOLDIERS ON PARADE Kjer želi, da se čim bolj razširi za PIANO HARMONIKO prirejena koračnica "MLADI VOJAKI" je Mr. Jerry W. Koprivšek uredil z založnikom, da rojaki lahko dobe skladbo po znižani ceni, to je Sedaj 35c Dva komada za 70 centov. Naročite lahko tudi pri: Slovenic Publishing Co. 216 West 18th St., New York